

Ağlama Dünya

– Őukran Aydoğan · 11 Mayıs 2011

AĞLAMA DÜNYA

Bu kadar kuru deđildi toprađın...
Bu kadar gri olamaz yüzün...
Bilmem ki neyin matemindesin...
Ağlıyor musun yoksa ağlama dünya...
Bağrında volkanlar patlıyor
Yakılmış yıkılmış ormanların...
Göklere meydan okuyor taş yığınları...
Kan kokuyor her yer ateşler yanıyor...
Söyle çok mu dertlisin...
Ağlıyor musun yoksa ağlama dünya

Daha ümitlerin olmalı...
Yeşerecek kırlar açacak baharlar var
Sonu gelmedi henüz hayatının
Tanrı kutsadı yer gök cümle âlemi
Geceye mehtabı yıldızları verdi
Bakma sen insanlara hoyrattır elleri
Biliyorum kıymetini bilmediler bilemezler
Daha doğmamış çocukların nefesi var
Onlar için dönmelisin onlara umut
Suyu tükenmiş nehirlerin çamurlarında
Doyacak daha börtü böcekler
Vazgeçme diren canlan yeniden
Ağlıyor musun yoksa ağlama dünya

Karıncaların yuvası bozulmasın
İnsan ayağı değmemiş yağmur ormanlarında
Nesli tükenmiş canlıların ah-ı inler
Milattan öncesinde ve sonrasında
Günahkâr tohumlar ekilmişti
Zehirli sarmaşıklar dolanmış kötü ruhlara
Felaket gecelerinde masum çığlıklar
Yanıyor yaş fidanlar kurunun yanında

Ay düşmüş, hani güneş ne bu hazin gün
Bu kadar mı kasvetli gönlün...
Ağlıyor musun yoksa ağlama dünya.

Ş.AYDOĞAN (GÜLCENAZ)

Şiire konu olan resim Zülfü Aydın Beyfendiye aittir.